
Erasmus. Pořadové číslo 10.000. Budoucí právnička na zkušené ve Francii

---

Pět zkoušek během jednoho týdne? V prvním semestru jsem byla v šoku, v druhém žádný problém

20. 9. 2011, autor: P. K., rubrika: Studenti

Pavλίna Sýkorová si v rámci programu Erasmus vybrala možnost studovat na [Université Lille 2 Droit et Santé](#) v Lille. Deset měsíců strávila na právnické fakultě v severní Francii. Hned ze začátku ji ovšem stíhalo jedno překvapení za druhým – bydlení, vaření, systém zkoušek, ale i návštěva knihovny jsou prostě jiné než u nás. Její pobyt má v záznamech UK pořadové číslo 10.000 .

Proč jste se rozhodla studovat práva v severní Francii?

Lákalo mě nějaký čas strávit v cizině a severní Francie mě přitahovala. Jednak nemám moc ráda teplo, a navíc když se delší dobu učíte nějaký jazyk, tak si k té zemi časem získáte určitý vztah. Absolvovala jsem na fakultě jako povinný právnický jazyk francouzštinu a různé další výběrové předměty, takže ovládám terminologii na dostatečné úrovni a měla jsem tak i určité povědomí o francouzském právu. Ovšem nepopírám, že kdybych uměla lépe anglicky, vybírala bych si spíše skandinávské univerzity.

Jsem ale ráda, že jsem nakonec na základě referencí v databázích a od známých došla k Lille. Je to moc příjemné město i lokalita. Francouzská oblast byla, když jsem se hlásila, trochu nabitější než jindy. Snižoval se počet míst Erasmu a myslím, že nás do Francie nakonec odjelo kolem dvaceti.

Když jste přijela do Lille s vědomím, že tam zůstáváte na dva semestry, neměla jste trochu strach?

Trochu mi to připomínalo můj prvak před pěti lety v Praze, kdy jsem taky přijela do nového města, které pořádně neznám. Sama v cizím městě, obrovská taška a nevíte, kde co je. Člověk sice má mapu, ale v reálu je všechno jinak.

V Lille na mě měli čekat ze studentské organizace, která působí na fakultě. Přijela jsem o hodinu později, ale naštěstí počkali a úspěšně jsme se našli. Viděli slečnu s bágly a uhodli, že to budu já. A první dva dny nám se vším základním pomohli, což byla úleva.

Jak se vám líbilo na koleji?

Docela jsem se těšila na to, že budu v Lille bydlet sama, ale zpočátku to bylo zvláštní. V Praze jsem strávila pět let na koleji Hvězda, což je asi nejhorší kolej, kterou Karlovka má. Já si na ni ale nemohu jakkoli stěžovat. Mám k ní velmi blízký vztah, protože nerozhoduje to, jak kolej vypadá, ale hlavně atmosféra a lidi.

Ve Francii jsou typické jednolůžkové pokoje, máte vlastní malinký sprchový kout, ve kterém se s bídou otočíte, vlastní záchod a kuchyňku. Ovšem chyběla mi společná kuchyňka, což je na koleji běžné místo pro určitý sociální život. Zpočátku jsem si tak připadala mírně osamělá, ale možná je to tím, že jsem pět let trávila na koleji, kde kolem mě bylo stále docela živo. Nakonec i ve Francii došlo na společné vaření, jen to chvíli trvá, než se s ostatními obyvateli koleje seznámíte přes jiné aktivity.

Francouzská byrokracie je proslulá stejně jako kuchyně. Co vás překvapilo víc?

Určitě byly problémy zpočátku hlavně na mé straně, ale myslím, že v organizaci byl trochu zmatek. Jejich způsob organizace je jiný a nyní blahověčím Právnické fakultě UK. Měli jsme přístup do elektronické pošty, kam mi chodily informace o různých akcích, které univerzita organizuje. Systém přihlašování na zkoušky byl složitější, vyžadoval pravidelnou kontrolu nástěnky před zahraničním oddělením, občas tam něco nesedělo.

Největším šokem bylo asi to, že budu dělat třeba pět zkoušek během jednoho týdne. Tři zkoušky v jeden den už pak nevádí, ale dvě zkoušky ve stejný den a stejný čas? Teď už vím, že to není problém, prostě přebíháte z jedné fronty do druhé, studenti stejně čekají a nějak se to stihne. V prvním semestru jsem z toho byla v šoku, v druhém už mě to nepřekvapilo a šlo to.

Překvapení na mě čekalo třeba i v knihovně. Tam měli hlídače, který chodil a dohlížel, zda neděláte něco nepřístojného. Třeba sledoval, zda máte v láhvi jen vodu k pití. Pokud jde o jídlo, tak za tři eura mají v menze různorodější výběr, volíte si nejen hlavní jídlo, ale kombinujete i předkrm a dezert či ovoce.

V čem vám téměř roční pobyt ve Francii pomohl?

Naučila jsem se, jaké je to přijít do nového prostředí, kde mě nikdo nezná, musela jsem si vybudovat své místo, navíc jste odkázána jenom sama na sebe, nikdo za vás nic nevyřeší, setkáváte se různými situacemi, s různými lidmi, mnohdy jim nerozumíte, takže musíte reagovat na situace, které vám to přinese. Má to spousty pozitiv, ale někdy je člověku smutno. Ale většinou to brzy přejde.

Pavčina Sýkorová, studentka pátého ročníku Právnické fakulty UK, o sobě říká:

„Myslím, že jsem ve škole strávila dostatečně dlouhou dobu, takže bych už chtěla do praxe. Lákala by mě práce státního zástupce, ale uvidíme, co mě čeká.“

